

Incapaços de Déu

Assajos contra el relativisme moral: José Cobo es pregunta per la possibilitat de creure avui en Déu, Richard Bastien presenta la fe com a fruit de la raó i Agustín Pániker explora els beneficis d'una vida espiritual

La batalla portada per part dels estaments de l'Església, els intel·lectuals i alguns mitjans de comunicació per advertir i oposar-se a la relativització dels valors i ensenyaments del cristianisme en la nostra societat és constant; i per a molts religiosos i homes de fe resulta decisiva per al futur del catolicisme. La força d'aquest impuls crític del catolicisme ha vingut motivat com a resposta per evitar conseqüències majors derivades de la pèrdua de la fe i el descrèdit de la religió i per recuperar el respecte a les tradicions entès no com a tornada al passat, sinó com a camí recorregut per entendre el present i avançar en el futur. Aquesta batalla es va accentuar als anys vuitanta amb el triomf de la postmodernitat, on el subjectivisme deixava sense espai de resposta social a l'objectivisme moral del catolicisme; una batalla entre la ciència i Déu, entre la raó i la fe, entre el catolicisme i l'espiritualitat transconfessional.

Aquesta dialèctica fal·laç, sense pretendre-ho, va lliscant en la concesa intel·lectual en la mesura que es va pronunciant la distància entre ciència i Déu. L'escriptor italià Guido Ceronetti en el seu assaig *El silencio del cuerpo* ens dona una idea nítida i radical sobre el temps que estem vivint, en relació amb la capacitat de la societat per continuar creient en

alguna cosa, quan escriu: "A Salern, el 25 de febrer del 1972, una vaca va parir una vedella de sis potes, amb un sol ull al centre del cap i el morro de rinoceront. Vint segles enrere hauria pogut significar que moriria el Cèsar. Avui, encara que una vaca parís al Leviatan mateix, no significaria res (però ja no hi ha Cèsar)".

Dos assajos permeten reconèixer el camp de batalla on s'està situant aquesta lluita per tornar a posar en el centre del debat social la necessitat de Déu a l'inici del segle XXI. El rotund i precís assaig del filòsof José Cobo (Lleida, 1962) *Incapaces de Dios* ens mostra en un apassionant primer capítol titulat *La pérdida de legitimidad del cristianismo* com es creu en Déu. En un passatge assenyala: "El nostre horitzó no és el de la redempció sinó, en qualsevol cas, el de la joia espiritual". És una precisa revisió sobre la diferència que hi ha entre creure i creure que es creu. Cobo es pregunta "fins a quin punt avui és possible ser creient". Les emboscades diàries en forma de reivindicació social del relativisme moral, del consum com a mesura de totes les coses o la simple falta de temps per resar i per lliurar-se a la causa de Déu són aspectes que dificulten l'experiència del que creu i aparten aquells que estarien en disposició de creure. Cobo busca si encara és possible ser honestament

Detall de l'obra 'La creació d'Adam' de Miquel Àngel, pintat el 1511 a la Capella Sixtina de Roma

ARXIU

En una societat descreguda de tot, la religió continua sent un lloc habitable i necessari

els llibres

Richard Bastien
Cinco defensores de la fe y la razón
RIALP. 159 PÁGINAS. 15 EUROS.

EDITORIAL. 233 PÁGINES. 18 EUROS.

José Cobo
Incapaces de Dios
FRAGMENTA

Agustín Pániker
Las tres joyas: El Buda, su enseñanza y la comunidad
KAIRÓS. 543 PÁGINES. 18 EUROS.

cristià, si es pot donar resposta des del cristianisme a aquest dubte per proclamar com un emissari (kerigma) la paraula i ensenyament de Déu. La lectura d'aquest assaig és una proposta excel·lent per advertir que ja no som capaços de sentir nostàlgia de Déu.

El periodista Richard Bastien (Quebec, 1944), un dels fundadors de la revista conservadora *Égards*, en el seu assaig *Cinco defensores de la fe y la razón* proposa un diàleg entre notables intel·lectuals anglosaxons que van passar del protestantisme o anglicanisme al catolicisme, per destacar la força dels seus arguments. Intel·lectuals com J.H. Newman, Chesterton, C.S. Lewis, Peter Kreeft i Alasdair Macintyre, afirmen, en una societat descreguda de tot, que la religió catòlica continua sent un lloc habitable i necessari per a la societat.

Tots ells arriben a la fe catòlica de la mà de la raó, a partir de l'anàlisi d'arguments i contínues refutacions contra aquells que busquen allunyar la gent del catolicisme. Macintyre adverteix sobre la importància de recuperar virtuts catòliques que no són contràries a la llibertat. Lewis, autor de *Les cròniques de Nàrnia* i *El peso de la gloria*, critica l'home modern que, en el seu afany per substituir religió per ideologia, "veu certament tots els fets, però no el seu significat".

Chesterton, autor de referència entre els liberals conservadors del món, combat el materialisme reduccionista i planteja tornar al que és capaç de produir "l'encantament del món". Defensa la importància del pecat original, fundador d'una moral objectiva ja que des de petits som capaços de distingir entre el bé i el mal; defensa la família, la tradició i lluita contra la ciència perquè considera que s'aparta de la veritat al pretendre explicar-ho tot. El filòsof Peter Kreeft defensa el lliure albir. És interessant l'aportació de Newman sobre la consciència, comuna a tots, que concep com la veu de Déu. Bastien indaga en la veu de cinc intel·lectuals que s'erigeixen com a defensors de la fe partint de la raó.

Els dos assajos mostren fins a quin punt la religió, el cristianisme i, en la seva forma més concreta, el catolicisme són més determinants que mai, en un moment en què tot val i res no assoleix el seu valor veritable. És un temps en què el món ha deixat de creure. Tot i això, busca en altres ensenyaments, com els del budisme, que Agustín Pániker (Barcelona, 1959) posa en pràctica en el seu assaig *Las tres joyas*, un manual precís per tornar a mostrar els beneficis que representa per portar una vida espiritual. |

